
Användningen av svartlistor och vitlistor för identifiering av rovaktig publicering: en litteraturstudie

Lina Andersson

Introduktion

I början av 2010-talet myntade bibliotekarien Jeffrey Beall uttrycket *predatory publishers*. Uttrycket användes för att beskriva förlag och tidskrifter vilka, mot en avgift, publicerar tidskriftsartiklar utan att först låta innehållet kvalitetsgranskas. Beall (2010) hävdar att dessa rovaktiga utgivare påstår sig följa principer om att preservera och publicera vetenskaplig, kollegialt granskad forskning, men i själva verket inte gör det och i stället debiterar författare för publicering enkom i syfte att göra ekonomisk vinning. Detta riskerar i sin tur leda till att icke- eller pseudovetenskaplig forskning ges ut, men i sken av att fylla de kvalitetskrav som ställs på publicerad forskning (Beall, 2010). För att, i någon mån, kunna bistå forskare, institutioner och bibliotek med vägledning i valet av vetenskapliga utgivare upprättade Beall under 2012 en blogg där han svartlistade vad han bedömde som rovaktiga förlag och tidskrifter (Beall, 2017). Bloggen och listorna fanns fritt tillgängliga på webben fram till i januari 2017 då Beall valde att lägga ned bloggen och radera allt innehåll (Beall, 2017). Kort efter nedläggningen av Bealls listor lanserade det privata företaget Cabell's International en liknande svartlista, numera kallad *Predatory Reports* (Tsigaris & Teixeira da Silva, 2021).

Som kontrast till svartlistor finns så kallade vitlistor, exempelvis *Directory of Open Access Journals (DOAJ)* vilka i stället listar tidskrifter och utgivare som bedöms trovärdiga (Tsigaris & Teixeira da Silva, 2021). Såväl vitlistor som svartlistor har gemensamt att de kan fungera som vägledning för bibliotek, institutioner och forskare i den alltmer svårorienterade terrängen av vetenskaplig publicering. Samtidigt tyder Bealls abrupta nedläggning av bloggen på att det inte är helt oproblematiskt att handha svartlistor. Beall (2017) menar att svartlistor inte uppskattas av vare sig utgivare eller universitet. Av utgivare eftersom det medför dålig publicitet, och av universitet då svartlistor är associerade med något negativt. Vitlistor har dock, enligt Beall (2017) defekten att de ofta, av misstag, inkluderar rovaktiga tidskrifter.

Att Beall anser svartlistor vara ett förtjänstfullt verktyg i jakten på oärliga tidskrifter tycks det inte råda några tvivel om, men raderandet av bloggen och därmed svartlistorna föder också frågan om hur diskussioner och argument för och emot användning av listor för bedömning av rovaktighet i utgivning förs fram inom forskarsamhället. Denna litteraturstudie ämnar besvara frågan om hur det argumenteras för, respektive mot användning av listor vid bedömning av rovaktiga utgivare i tillgänglig litteratur.

Bakgrund och tidigare forskning

Open Access

OA-rörelsen uppstod under 1990-talet och hade vid 2000-talets mitt börjat blomstra. Rörelsen grundar sig i idén om öppen vetenskap, och viljan att tillgängliggöra forskning snabbt och för en stor publik, vilket i sin tur också leder till att öka författares synlighet (Borgman, 2007). Forskningsfinansierare och institutioner ställer i allt högre utsträckning krav på att forskning ska tillgängliggöras som OA (Chowdhury, 2014; Francke, 2013). Detta kan uppnås via parallellpublicering i institutionella arkiv, så kallad grön OA, eller genom att publicera sig i en tidskrift som gör artikeln tillgänglig utan att kräva en prenumerationsavgift, ofta genom att betala en så kallad Article Processing Charge (APC) för tillgängliggörande av artikeln, känt som gyllene OA. Suber (2012) poängterar att OA avlägsnar de monetära och upphovsrättsliga barriärer som annars står i vägen när en läsare vill ta del av forskning publicerad i prenumerationsbaserade tidskrifter. OA-rörelsen är därmed inte enbart en väg att öka forskares och forskningens synlighet, utan också att tillgodose lika tillgång till forskning för att utveckla ett bättre, välinformerat och hälsosamt samhälle (Chowdhury, 2014). Gällande såväl gyllene som grön OA skriver Suber (2012) att en vanlig missuppfattning är att OA är ett försök att förbigå kollegial granskning, något som generellt inte stämmer.

Tillit inom vetenskaplig publicering

Trots att OA-rörelsen inte är ett försök att förbigå kollegial granskning av forskning, finns det en växande marknad av rovaktiga förlag som gör vinning på att publicera, dåligt granskade eller inte alls granskade artiklar, mot en avgift (Beall, 2010; Haider & Åström, 2017). I en studie av reaktionerna i kölvattnet av Bohannons Sting, en operation där en uppenbart bristfällig artikel, av ett antal OA-tidskrifter, accepterades för publicering mot en avgift (Bohannon, 2013), diskuterar Haider och Åström (2017) perspektiv på tillit och hur dessa kan relateras till i vilken utsträckning

forskning erhåller förtroende. Haider och Åström (2017) identifierar tre perspektiv på tillit inom vetenskaplig kommunikation: personlig erfarenhet och informell kunskap, tillit genom organiserad intern kontroll och tillit genom format. Tillit genom personlig erfarenhet och informell kunskap hör samman med forskares kunskaper om sina forskningsfält. Genom sådana kunskaper kan forskare själva bedöma tidskrifters trovärdighet baserat på sådant de redan vet om fältet. Tillit genom organiserad intern kontroll hör samman med de mekanismer som är integrerade i publiceringsprocessen, som kollegial granskning av forskningsbidrag. Kollegial granskning är en väsentlig del av den vetenskapliga processen, men det är också en instabil funktion med många fallgropar (Haider & Åström, 2017). Granskare kan vara och är ofta oeniga. Granskare kan också undgå upptäcka fel och brister i artiklar, vilket i flera fall lett till att artiklar dragits tillbaka av väl etablerade tidskrifter, exempelvis *Nature* (Borgman, 2007). Tillit genom format rör de vägar som finns för att kännas igen en vetenskaplig text. Dessa formella kriterier, som textens struktur och var den är indexerad, indikerar att texten också uppfyller kraven på organiserad intern kontroll (Haider & Åström, 2017). Sammantaget kan sägas att vetenskaplig publicering och de processer och mekanismer som är en integrerad del i denna, utgör trots brister, grunden för att den forskning som publiceras ska vara trovärdig och därmed hållbar, men Haider och Åström (2017) frågar sig också vad som händer när nya aktörer utmanar de välkända element som tilliten baseras på. Döms nya aktörer ut som opålitliga, just för att de är nya?

Rovaktiga utgivare, svartlistor och vitlistor

Grudniewicz et al. (2019) har i en kommentar i *Nature* definierat rovaktiga tidskrifter och utgivare som "entiteter som prioriterar egenintresse på bekostnad av vetenskaplighet. De karaktäriseras av falsk eller vilseledande information, avvikelser från bästa publiceringspraxis, brist på transparens och aggressiva eller urskillningslösa värningspraktiker" (7:e stycket, min övers.).

Vitlistor och svartlistor har blivit en möjlig väg för att komma åt problemet. Listorna använder kriterier för att bedöma huruvida en tidskrift eller utgivare ska inkluderas i listan. Dessa kriterier berör kollegial granskning, riktlinjer, affärsseder, publicerings- arkiverings- och tillgångspraktiker, hemsidor, indexering och metriker samt redaktörskap (Strinzel et al., 2019). Genom att uppfylla kriterierna ovan visar en utgivare på trovärdighet, eller bristen därav om kriterierna inte uppfylls.

Grudniewicz et al. (2019) nämner dock att ingen lista är tillräcklig för att fullt ut motverka rovaktig publicering. Argumenten för och emot sådan användning kommer studeras mer ingående i kommande avsnitt.

Metod

En kombination av systematiserad översikt och litteraturöversikt (literature review) används i detta paper för att identifiera vad som kan sägas vara känt inom ämnet användning av svartlistning och vitlistning vid bedömning av rovaktiga utgivare. Systematiserade litteraturöversikter tillåter en någorlunda omfattande sökprocess, men är ofta begränsade till en eller ett par databaser vilket innebär att de inte blir lika heltäckande som systematiska litteraturöversikter (Grant & Booth, 2009). I detta fall är litteraturöversikten systematiserad på så sätt att sökningar har genomförts på ett omfattande och replikerbart vis i tre olika databaser (se nedan). Metoden innehåller också inslag av vad Grant och Booth (2009) kallar literature review då intentionen är att identifiera, välja ut och analysera relevant litteratur utifrån de sökningar som genomförts, samt analysera dessa kronologiskt och tematiskt.

Databassökning och urval

Denna litteraturöversikt inkluderade kollegialt granskade artiklar på engelska hämtade från databaserna Scopus, Web of Science (WoS) och Library and Information Science Abstracts (LISA). Baserat på initial genomläsning av litteratur valdes nyckelorden blacklist*, whitelist*, safelist*, watchlist*, predatory journal* och predatory publish* ut. Trunkeringarna användes för att fånga in ”list”

likaväl som ”lists” eller ”listings”, samt ”journal” och ”journals”, ”publisher”, ”publishers” och ”publishing”.

Sökningar genomfördes den 3 oktober 2022 baserade på följande söksträng:

TIT-ABS-KEY	(blacklist* OR whitelist* OR safelist* OR watchlist*)
	AND
TIT-ABS-KEY	(“predatory journal*” OR “predatory publish*”)

Sökningen genererade 55 artiklar i Scopus, 45 artiklar i WoS och 18 artiklar i LISA publicerade mellan 2015 och 2022. Resultaten exporterades till endnote för vidare filtrering. Bland de 118 artiklarna identifierades 60 dubletter. Resterande artiklar genomgick en översiktlig genomläsning av titlar och abstract, för vidare filtrering av irrelevanta träffar. Irrelevanta träffar bedömdes efter följande kriterier:

- Listor nämns, men är inte artikelns huvudsakliga ämne
- Listor är huvudsakligt ämne men artikeln fokuserar på, för denna litteraturöversikt, irrelevanta områden (exempelvis språkliga frågor kring termerna blacklist och whitelist)

Utöver dessa kriterier valdes artiklar bort på grund av att de var: rättelser (errata), tillbakadragna av utgivaren, ej tillgängliga i fulltext.

Dubletter	60
Ej relevanta/Abstract, Titel	33
Ej relevanta/Fulltext	2
Rättelser/Tillbakadragna	3
Ej fulltext	2
TOTALT	97
Återstående artiklar	18

De 18 återstående artiklarna lästes i sin helhet i syfte att besvara frågan om vilka argument som framförs för och emot användning av

vitlistor och svartlistor vid bedömning av rovaktiga utgivare och tidskrifter.

Resultat

Nedan presenteras de analyserade artiklarna och dess innehåll i korthet. Artiklarna, och därmed följande avsnitt, har delats upp i argument för respektive mot användning av listor vid granskning av rovaktiga utgivare.

Argument för användningen av svartlistor och vitlistor

Misra et al. (2017) ser relativt okritiskt på användningen av vit- och svartlistor inom reumatologi. Listor fungerar som indikatorer på tidskrifters kvalitet, eller bristen därav. Författarna poängterar att inkludering av tidskrifter i databaser som Medline, Scopus och Web of Science ställer krav på tidskrifternas kvalitet. Gällande svartlistor nämns förvisso bristen att dessa utgår ifrån premissen ”skyldig till motsatsen är bevisad”, men utöver det lyfts snarare problematiken att svartlistor inte är lika vanligt förekommande och lätta att få tillgång till. Forskare rekommenderas därför hålla sig med privata svartlistor över tidskrifter de identifierat som icke trovärdiga. I liknande anda rekommenderar Kisley (2019) att forskare bör välja tidskrifter för publicering själva, och inte falla offer för förfrågningar via e-post. Författaren trycker bland annat på att det är viktigt att alltid kolla upp tidskrifter i svartlistor och vitlistor före publicering, just för att kriterierna som ska uppfyllas kan ses som kvalitetsstämplingar i frågan om vitlistor, och motsatsen i svartlistor.

Tang och Jia (2022) konstaterar i en jämförelse mellan svartlistade och icke-svartlistade tidskrifter i Kina att svartlistade tidskrifter karaktäriseras av att ha låg eller ingen påverkansfaktor (impact factor), snabb kollegial granskning, och publicera stora antal artiklar inom ett brett spektrum av ämnen. Författarna konstaterar också att bedömningskriterierna för inkludering i svartlistor bör vara tydligare för att undvika att möjliga rovaktiga tidskrifter och utgivare faller mellan stolarna.

Manca et al. (2019) ifrågasätter förvisso användandet av svartlistor, men inte på grund av bristande kvalitet eller kriterier utan med tanke på hur snabbt rovaktiga förlag och tidskrifter utvecklas och förändras. Att hinna uppdatera svartlistorna i samma takt kan vara ett bekymmer. De framhåller att vitlistor lägger vikt vid kriterier som bedömer en tidskrifts trovärdighet, i stället för otillförlitlighet. Marumba et al. (2019) diskuterar användning av vitlistor och svartlistor i utvecklingsländer för att avskräcka forskare från att publicera sig i rovaktiga tidskrifter. En jämförelse mellan för- och nackdelar med svart- respektive vitlistor konkluderar att vitlistor är att föredra för att undvika rovaktig publicering. Detta då vitlistor, i denna jämförelse konstateras ha fler fördelar än svartlistor. Likt Manca et al. (2019) framhålls att vitlistor informerar forskaren om var denne kan publicera sig, är lättare att underhålla, samt att vitlistor aktivt främjar utgivning av god kvalitet.

Argument mot användning av svartlistor och vitlistor

Berger och Cirasella (2015) pekar på att Bealls lista anklagats för att vara partisk, att Beall varit öppet emot Open Access och att listan inkluderat utgivare och tidskrifter med ärligt uppsåt, samtidigt som vitlistor i sin tur inkluderat rovaktiga utgivare och tidskrifter. Utöver listor bör bibliotekarierna vara uppmärksamma på rovaktigt beteende och kommunicera detta till forskare. Power (2018) varnar för att det är svårt att hålla såväl vitlistor som svartlistor uppdaterade i samma takt som nya rovaktiga tidskrifter dyker upp. Power (2018) rekommenderar därför ett antal kriterier för att bedöma enskilda tidskrifter, utöver användningen av vitlistor och svartlistor. Teixeira da Silva et al. (2022) går igenom samtliga kriterier skapade av Beall för bedömning av rovaktiga tidskrifter och utgivare och ger förslag på mer specifika kriterier för sådan bedömning. De understryker dock att varken vitlistor eller svartlistor kan användas exklusivt för att bedöma en tidskrifts kvalitet. Kratochvil et al. (2020) argumenterar för att standardiserade bedömningskriterier över lag är problematiskt och föreslår att en kombination av metoder är att föredra vid

bedömning av en tidskrifts eller utgivares trovärdighet.

Vidare trycker ett antal artiklar på brister, framför allt gällande svartlistor. Teixeira da Silva och Tsigaris (2018) kritiserar svartlistor för att utgå ifrån premissen ”skyldig till motsatsen är bevisad”, vilket kan vara en inskränkning av mänskliga rättigheter. De argumenterar också för att de bedömningskriterier som används vid inkludering av tidskrifter och utgivare i svartlistor är för breda och ospecificerade vilket medför en risk att inkludera tidskrifter med ärligt uppsåt i svartlistorna. Dessa argument upprepas i senare artiklar (Teixeira da Silva & Tsigaris, 2020; Tsigaris & Teixeira, 2021) där det också framhålls att en rovaktig utgivare som inte upptäcks gör mindre skada mot forskare, redaktörer och utgivare än att inkludera en ärlig utgivare i en svartlista. Teixeira da Silva och Kimotho (2022) diskuterar hur Bealls svartlista, och de svartlistor som kommit efter, bidrar till en diskriminerande, partisk och möjligen rasistisk kultur inom vetenskaplig publicering. Bland annat på grund av kriterier för inkludering som missgynnar nystartade tidskrifter eller förlag, eller förlag och tidskrifter med ursprung i länder där engelska inte är ett framträdande språk. Teixeira da Silva (2022) och Ymada och Teixeira da Silva (2022) för också fram idén att svartlistor och vitlistor inte kan vara en lösning på ett problem som i sig inte är binärt. Det råder inte konsensus inom det vetenskapliga fältet om vad som är att räkna som rovaktig utgivning, och många utgivare och tidskrifter befinner sig i en grå-zon.

Chen (2019) visar hur de två svartlistorna från Beall och Cabell skiljer sig åt gällande vilka tidskrifter som inkluderas. De två listorna överlappar till ca 30%, vilket också kan tyda på att det inte råder konsensus kring vad som är att anses som rovaktig utgivning. Strinzel et al. (2019) visar i sin tur att vitlistor och svartlistor i vissa fall överlappar, vilket innebär att det i sådana fall är svårt att avgöra om en tidskrift felaktigt blivit inkluderad i en vitlista eller en svartlista. Koerber et al. (2020) kritiserar användning av listor för att lägga för stort ansvar på den enskilde forskaren, i stället

för att marknadsföra ett kollektivt samarbete för god publiceringsetik. Koerber et al. (2020) understryker också att såväl vitlistor som svartlistor riskerar att bli inaktuella mer eller mindre omgående, på grund av omfattningen och den snabba utvecklingen av rovaktiga utgivare och tidskrifter.

Diskussion

Vissa argument framförs för användningen av listor, framför allt vitlistor, vid bedömning av en tidskrifts kvalitet. Synen på vitlistor som en garant för kvalitet kan ses som ett uttryck för den tillit som tillskrivs de mekanismer och processer som utgör grunden för vetenskaplig publicering, men också för de formella kriterier som kännetecknar vetenskapliga texter (Haider & Åström, 2017). Genom att använda vitlistor garanteras att författarens bidrag publiceras i en tidskrift av god kvalitet, som lever upp till de förväntningar som finns på vetenskaplig publicering. Svartlistor lyfts också i några av artiklarna som ett möjligt verktyg, men med svartlistor nämns också brister. De är svåra att komma åt, svåra att hålla uppdaterade, och etiskt tvivelaktiga. Trots det rekommenderas forskare att använda svartlistor alternativt hålla sig med personliga svartlistor. Att kurera sina egna listor kan möjligtvis kopplas till vad Haider och Åström (2017) beskriver som tillit genom personlig erfarenhet och informell kunskap medelst vilken forskaren innehar kunskap om det egna fältet och därigenom kan bedöma en tidskrifts trovärdighet.

Argumenten för användning av vitlistor och svartlistor kan tolkas som ett försök att bevara och skydda ett hållbart forskarsamhälle, genom att hålla fast vid grundläggande processer för att garantera kvalitet i vetenskaplig publicering. Kriterierna som används, som huruvida en tidskrift är indexerad i exempelvis Medline, och om det sker någon kollegial granskning, kan kopplas till tillit genom organiserad kontroll och format, som det beskrivs av Haider och Åström (2017). De artiklar som ställer sig kritiska till användning av svartlistor och vitlistor är till antalet långt fler än de som i huvudsak talar för sådan användning. Precis som Grudniewicz et al.

(2019) nämner tycks ingen lista vara tillräckligt sofistikerad för att i sig själv vara en lösning på problemet med rovaktig publicering. Särskilt mycket kritik riktas mot svartlistor som Bealls och Cabells listor, i vilka en felaktig inkludering kan skada såväl enskilda forskare, som förlag, tidskrifter och redaktörer. En möjlig konsekvens av det skulle kunna vara att den synlighet som associeras med OA (Borgman, 2007) då lätt kan komma att leda till negativ synlighet och riskerar att förstärka bilden av OA-publicering som ett medel att frångå kollegial granskning (Suber, 2012). Felaktig inkludering av tidskrifter och utgivare i svartlistor aktualiserar också Haider och Åströms (2017) fråga om det är en brist på tillit till nya aktörer som bidrar till att dessa döms ut som opålitliga? En annan kritik mot listor står i direkt kontrast mot argumenten för användningen av desamma, nämligen att de kriterier som används är för breda och ospecificerade och därmed inte kan identifiera god kvalitet, eller bristen därav. En anledning till detta är att det inte råder enighet om vad som är att anses som rovaktig publicering, vilket gör att problemet i sig inte är så binärt att det kan delas upp i svart och vitt. Precis som kollegial granskning är en instabil funktion som inte fullt kan garantera ett forskningsbidrags kvalitet (Borgman, 2007; Haider & Åström, 2017), kan möjligtvis inte heller kriterier för inkludering i listor vara en garant för utgivares kvalitet. Detta blir extra tydligt i Strinzel et al. (2019) som visar att såväl vit- som svartlistor i vissa fall inkluderar samma tidskrifter.

Det finns också argument som riktar intresset mot samarbete när det kommer till publiceringsetik. Här menar författarna att det behövs gemensamma krafter för att bekämpa rovaktig publicering, och att listor lägger ett för stort ansvar på den enskilde forskaren. OA-rörelsen och ansträngningarna för att öka forskningens synlighet och tillgängliggöra forskning för en bredare massa (Suber, 2012) var, och är, i sig en gemensam sak. Kanske är det också rimligt att föreslå att det krävs gemensamma ansträngningar för att förhindra rovaktig publicering inom OA och bidra till hållbara publiceringspraktiker och tillit till

forskning. I ljuset av de krav som ställs på att forskning ska tillgängliggöras som OA (Francke, 2013; Chowdhury, 2014) kan sådana gemensamma ansträngningar komma att bli ännu viktigare. Detta då tillgängliggörande av forskning ur ett socialt hållbarhetsperspektiv är tänkt att säkra lika tillgång till information för att bygga hälsosamt och välinformerat samhälle (Chowdhury, 2014). För att ett samhälle ska vara välinformerat, behöver skäligen den forskning som publiceras bygga på god publiceringsetik.

Slutsatser

Denna litteraturstudie ville besvara frågan om vilka argument som ges för, respektive emot, användningen av svart- och vitlistor vid bedömning av potentiella rovtidskrifter. Sammantaget kan konstateras att argumenten för sådan användning till största del lutar sig mot de kvalitetskriterier som används i listorna för inkludering av tidskrifter och utgivare. Argumenten mot användning kritiserar samma kriterier för att vara för breda och ospecificerade. Dessutom ifrågasätts listornas trovärdighet i och med inkludering av samma tidskrift i såväl svart- som vitlistor. Gällande svartlistor kritiserar premissen ”skyldig till motsatsen är bevisad” och den skada det kan innebära för forskare, redaktörer och tidskrifter vid felaktig inkludering i en sådan lista. Tillgång till forskning är en byggsten i utvecklingen av ett socialt hållbart samhälle, men för att sådana ansträngningar ska bära frukt är en förutsättning att den forskning som publiceras går att lita på. Listor över rovaktiga tidskrifter och utgivare kan vara ett verktyg i en större arsenal för att identifiera tvivelaktiga utgivare och säkra att utgivare följer god publiceringssed, men likt Grudniewicz et al. (2019) föreslår tyder mycket på att enbart listor inte är tillräckligt för att korrekt identifiera rovtidskrifter.

Detta paper har bidragit till att uppmärksamma förtjänster och brister kopplade till svartlistor och vitlistor, vilket är av relevans för det kontinuerliga arbetet med att motverka oetisk publicering av forskning. Vidare studier skulle med fördel kunna undersöka andra möjliga verktyg för att identifiera rovaktiga utgivare,

och hur forskarsamhället kan samarbeta för att säkerställa god forsknings- och publiceringssed i framtiden.

Referenser

- Beall, J. (2010). "Predatory" open-access scholarly publishers. *The Charlestone Advisor*, 11(4), 10-17.
- Beall, J. (2017). What I learned from Predatory Publishers. *Biochemia Media*, 27(2), 273-278. DOI: 10.11613/BM.2017.029
- Berger, M., & Cirasella, J. (2015). Beyond Beall's List: Better understanding predatory publishers. *College & Research Libraries*, 76(3), 132-135.
- Bohannon, J. (2013). Who's afraid of Peer Review? *Science*, 342(6154), 60-65. DOI: 10.1126/science.2013.342.6154.342_60
- Borgman, C.L. (2007). *Scholarship in the Digital Age – Information, Infrastructure and the Internet*. MIT Press.
- Chen, X. T. (2019). Beall's List and Cabell's Blacklist: A Comparison of Two Lists of Predatory OA Journals *Serials Review*, 45(4), 219-226. <https://doi.org/10.1080/00987913.2019.1694810>
- Chowdhury, G.G. (2014). OA Policies and the Sustainability of Digital Libraries of Scholarly Information. I K.Tuamsuk, A. Jatowt & E. Rasmussen (Red.), *The Emergence of Digital Libraries – Research and Practices* (s. 65–75). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-12823-8_8
- Francke, H. (2013). *Publicera! Svenska forskningsbiblioteks arbete med publiceringsfrågor*. Svensk Biblioteksörening.
- Grant, M.J., & Booth, A. (2009). A typology of reviews: an analysis of 14 review types and associated methodologies. *Health Information and Libraries Journal*, 26, 91-108. DOI: 10.1111/j.1471-1842.2009.00848
- Grudniewicz, Moher, D., Cobey, K. D., Bryson, G. L., Cukier, S., Allen, K., Ardern, C., Balcom, L., Barros, T., Berger, M., Ciro, J. B., Cugusi, L., Donaldson, M. R., Egger, M., Graham, I. D., Hodgkinson, M., Khan, K. M., Mabizela, M., Manca, A., ... Lalu, M. M. (2019). Predatory journals: No definition, no defence. *Nature*, 576(7786), 210–212. <https://doi.org/10.1038/d41586-019-03759-y>
- Haider, J., & Åström, F. (2017). Dimensions of trust in scholarly communication: Problematizing peer review in the aftermath of John Bohannon's "Sting" in science. *Journal of the Association for Information Science and Technology*, 68(2), 450–467. <https://doi.org/10.1002/asi.23669>
- Kisely, S. (2019). Predatory journals and dubious publishers: How to avoid being their prey. *Bjpsych Advances*, 25(2), 113-119. <https://doi.org/10.1192/bja.2018.56>
- Koerber, A., Starkey, J. C., Ardon-Dryer, K., Cummins, R. G., Eko, L., & Kee, K. F. (2020). A qualitative content analysis of watchlists vs safelists: How do they address the issue of predatory publishing? *Journal of Academic Librarianship*, 46(6). <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.acalib.2020.102236>
- Kratochvíl, J., Plch, L., Sebera, M., & Koritáková, E. (2020). Evaluation of untrustworthy journals: Transition from formal criteria to a complex view. *Learned Publishing*, 33(3), 308-322. <https://doi.org/https://doi.org/10.1002/leap.1299>
- Manca, A., Cugusi, L., & Deriu, F. (2019). Questioning the efficacy of predatory journals' blacklists. *Bjpsych Advances*, 25(2), 120-121. <https://doi.org/10.1192/bja.2018.72>
- Matumba, L., Maulidi, F., Balehegn, M., Abay, F., Salanje, G., Dzimbiri, L., & Kaunda, E. (2019). Blacklisting or Whitelisting? Deterring Faculty in Developing Countries from Publishing in Substandard Journals. *Journal of Scholarly Publishing*, 50(2), 83-95. <https://doi.org/10.3138/jsp.50.2.01>
- Misra, D.P., Ravindran, V., Wakhlu, A., Sharma, A., Agarwal, V., & Negi, V.S. (2017). Publishing in black and white: the relevance of listing of scientific journals. *Rheumatology*

International, 37(11), 1773-1778. DOI: 10.1007/s00296-017-3830-2

Power, H. (2018). Predatory Publishing: How to Safely Navigate the Waters of Open Access. *Canadian Journal of Nursing Research*, 50(1), 3-8. DOI: 10.1177/0844562117748287

Strinzel, M., Severin, A., Milzow, K., & Egger, M. (2019). Blacklists and Whitelists To Tackle Predatory Publishing: a Cross-Sectional Comparison and Thematic Analysis. *Mbio*, 10(3), Artikel e00411-19. <https://doi.org/10.1128/mBio.00411-19>

Suber, P. (2012). *Open Access*. MIT Press.

Tang, G., & Jia, J. (2022). Characteristics of blacklisted journals: Evidence from Chinese-language academic journals. *Accountability in Research*. <https://doi.org/10.1080/08989621.2022.2112953>

Teixeira da Silva, J. A. (2022). Academic Librarians and Their Role in Disseminating Accurate Knowledge and Information about the Gray Zone in Predatory Publishing. *New Review of Academic Librarianship*. <https://doi.org/10.1080/13614533.2022.2039242>

Teixeira da Silva, J.A., & Kimotho, S. G. (2022). Signs of divisiveness, discrimination and stigmatization caused by Jeffrey Beall's "predatory" open access publishing blacklists and philosophy. *Journal of Academic Librarianship*, 48(3), 7, Article 102418. <https://doi.org/10.1016/j.acalib.2021.102418>

Teixeira da Silva, J.A., Moradzadeh, M., Adjei, K. O. K., Owusu-Ansah, C. M., Balehegn, M., Faúndez, E. I., Janodia, M. D., & Al-Khatib, A. (2022). An integrated paradigm shift to deal with 'predatory publishing'. *Journal of Academic Librarianship*, 48(1), 1. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.acalib.2021.102481>

Teixeira da Silva, J.A., & Tsigaris, P. (2018). What value do Journal Whitelists and Blacklists have in Academia? *The Journal of*

Academic Librarianship, 44(6), 781-792. DOI: 10.1016/j.acalib.2018.09.017

Teixeira da Silva, J.A., & Tsigaris, P. (2020). Issues with criteria to create blacklists: An epidemiological approach. *Journal of Academic Librarianship*, 46(1), Artikel 102070. <https://doi.org/10.1016/j.acalib.2019.102070>

Tsigaris, P., & Teixeira da Silva, J.A. (2021). Why blacklists are not reliable: A theoretical framework. *The Journal of Academic Librarianship*, 47(1). DOI: 10.1016/j.acalib.2020.102266

Yamada, Y., & Teixeira da Silva, J. A. (2022). A psychological perspective towards understanding the objective and subjective gray zones in predatory publishing. *Quality and Quantity*. <https://doi.org/10.1007/s11135-021-01307-3>